

PROFET I EGET LAND

INTERVJU MED EN OPPLYST MESTER

Av Per Henrik Gullfoss
gullfoss@online.no

Jeg har lenge prøvd å gripe hva det vil si å være opplyst. Det finnes så mange slags opplysning, og så mange slags underlige mestere. Med et lys levende eksemplar foran meg skulle jeg kanskje ha mulighet til å finne ut noe om hva det dreier seg om.

Det er litt synd å skrive denne artikkelen med vanlige ord, som begynner i venstre hjørne, arbeider seg bortover arket mot høyre, for så å plutselig forsvinne før de dukker opp på nytt i linjen under. Vår vanlige forståelse av livet er kanskje slik, som linjer som bygger seg oppå hverandre. Helst ville jeg skrevet slik at ordene bredte seg ut i fra et sentrum, som ringer i vannet. Og dette senteret skulle være tomt, som om en stein traff vannflaten før den oppløste seg og forsvant, så bare ringene ble igjen.

MØTET

Mange som skriver om møter med opplyste mestere beskriver hvordan de overmannes av kjærlighet, eller blir veldig

ydmyke i møtet med den enorme kraften som strømmer ut av mesteren. Slik skjedde ikke med meg. Hvis jeg hadde en direkte kommunikasjon med den guddommelige essens, så er gud i form av Vasant Swaha en veldig menneskelig og behagelig utgave. Den mest presise beskrivelsen jeg kan gi av min opplevelse er at Swaha var som en puls, som trakk seg tilbake og steg frem i en jevn rytme. Som om hans smil og latter og forsøk på å finne ord til å svare på alle mine spørs-

Vasant Swaha uttrykker så langt jeg kan forstå at det å være som ham er naturlig. At det å være opplyst i sin essens er en helt naturlig tilstand. Et enkelt uttrykk for livet i all sin fantastiske mangfold.

mål kom fra en pulserende kilde. Du kan nesten tenke deg at hvert eneste ord, hvert eneste smil hadde steget en lang vei opp fra dypet, før det brøt overflaten i en form som vår verden og våre ord kan romme.

HVA ER EN OPPLYST MESTER

Jeg har lenge prøvd å gripe hva det vil si å være opplyst. Det finnes så mange slags opplysning, og så mange slags underlige mestere. Med et lys levende eksemplar foran meg skulle jeg kanskje

ha mulighet til å finne ut noe om hva det dreier seg om.

På spørsmålet om det går an å være delvis opplyst, var svaret fra Vasant Swaha et klart nei. Det er som en bryter, enten er den på, eller så er den av. Men det virker som det kan skje litt fomling frem og tilbake med bryteren før den finner sin endelige posisjon. Vasant Swaha kaller dette små satorier, som kan sees på som en innledning til opplysning. Gjennom disse satoriene får du innsikter, men tilstanden av innsikt og klarhet forsvinner etter en stund.

Den andre muligheten er øyeblikkelig opplysning, hvor bryteren brått slås på og blir stående. Hva er det så som kjennetegner denne opplyste tilstanden? Vasant Swahas svar er klare. Fravær av konflikt og tvil. Fravær av et ego som skaper problemer, bekymringer og lengsel. Dette er en tilstand hvor man fullt og helt aksepterer det man er. Og siden egoet ikke eksisterer, så er det man er selve essensen av liv og væren. Antagelig er det omtrent hit og ikke lengre hjernen har muligheten til å henge med i svingene. Hvis man vil vite mer om det å være opplyst, så må man antagelig ha en erfaring. For som Vasant Swaha sier, det er hjernen som tror og mener og tenker. Å være opplyst er ikke å tro, det er å vite. Med hver celle i kroppen, med alt man er.

I samtalen prøver jeg å komme

Om Vasant Swaha

Vasant Swaha forlot Norge (Bergen) i en alder av femten år. Siden har han reist jorden rundt på søken etter eventyr, sannhet og opplysning. I 1977 møtte han mystikeren Bhagwan Shree Rashneesh (som senere kalte seg Osho). Han fikk da en opplevelse av at den ytre søken var over og at fra nå av gikk reisen innover. Han hadde funnet sin mester. I mange år var Vasant i ashramen og fungerte som Oshos livvakt. Han var også en lærer innenfor områder som meditasjon, healing og indre vekst. I 1991, ett år etter Oshos død opplevde Vasant en dyptgående indre forandring. Som han sier (artikkelforfatterens oversettelse):

"Jeg var ikke lengre den jeg var i går. Jeg hadde ingen identifisering med per-

sonlighet eller ego. Jeg var "druknert" i fred, dyp uendelighetsfølelse og stillhet. Dette var søkingens høydepunkt, søkerens blomstring. Fra nå var alt som hendte i den Guddommelige Eksistens sine hender. Jeg visste ikke hva som hadde skjedd, det var for nytt. Jeg følte meg som en nyfødt baby i en voksen kropp; Det fantes en gedigen tiltrekning til naturen, en tiltrekning mot å være mer i stillhet."

Vasant tilbrakte deretter mange år i Himalaya med å integrere denne erfaringen. Samtidig møtte han andre venner og mestere og delte med og lærte av dem underveis. Men etter fire år var alt endelig helt integrert og krystallklart. Som hans egen beskrivelse forteller:

"En vakker vårmorgen, i fjellene i Indias hjerte, ble det krystallklart, fra det dypeste sted i hans vesen. Jeget har aldri

eksistert. Bare liv, kjærlighet bevissthet og eksistens i seg selv. De siste skygger av tvil forsvant, den indre eksplosjonen var fordøyd."

Etter dette begynte han å få invitasjoner om å komme og dele sine erfaringer og sin bevissthet. I noen år reiste han rundt og gjorde dette. Men i år 2000 fant noen venner et sted i de norske fjellene og Vasant Swaha mente at det var en god ide å la søkerne komme til ham, siden han var begynt å bli trett av å reise rundt.

I dag veksler han mellom å bo og gi Satsang på Mystic Mountain i Norge, og å reise til Florianopolis i Brasil og gjøre det samme.

For en fyldigere beskrivelse av Vasant Swaha (på engelsk) kan du gå til: www.vasantwaha.net

dypere inn i forholdet mellom individualitet og det å være ett med alt. Så langt jeg forstår er det Vasant sier at alle opplyste egentlig er ett med den samme kilde. At de ikke har noe ego, men at så lenge de befinner seg i form, så har de en individualitet. En slags personlighet de arbeider gjennom, og som gjør at forskjellige opplyste mestere formidler budskapet på forskjellige måter og med forskjellige metoder. Når jeg spør om denne individualiteten vil opphøre i det han forlater kroppen, smiler han og sier først ja. Men så smiler han enda bredere og sier, eller kanskje ikke, hvem vet?

Som nevnt finnes det ikke forskjellige grader av opplysning. Men det er stor forskjell på opplyste individers evne og metoder til å formidle denne opplyste tilstand ut til andre. Vasant Swaha sier han vet om opplyste mennesker, som ikke er i stand til/eller ønsker å formidle sin erkjennelse med annet enn stillhet.

Andre, som en av Vasants Swahas mestere, Osho, er virkelig geniale med ord og språk.

Vasant Swaha kaller seg ikke mester, ja ikke en gang opplyst. Men han tillater andre å bruke disse merkelappene på ham. Vasant Swaha uttrykker så langt

jeg kan forstå at det å være som ham er naturlig. At det å være opplyst i sin essens er en helt naturlig tilstand. Et enkelt uttrykk for livet i all sin fantastiske mangfold. Og som alle mestere hevder han at vi alle egentlig er dette unike og samtidig helt selvfølgelige. At vi har glemt hvem vi er og alt vi trenger å gjøre er å skrelle bort illusjonene og åpne øynene for å se sannheten slik den egentlig er.

GLEDE

Noe av det jeg liker med Vasant Swaha er hans forståelse av livet som først og fremst en gledelig og jublende opplevelse. Hvor alle våre sanser er gitt oss slik at vi kan delta i livets fest og nyte eksistensens mirakel fullt og helt. Hans evne til å le og more seg over menneskenes til tider absurde og tåpelige tanker og væremåter, uten å fordømme er frigjørende og åpnende. Han snakker om at det mennesker egentlig søker er glede/lykke (happiness), men at glede på et nivå alltid vil være begrenset. Fordi denne tilstanden av glede (happiness) også forutsetter at det eksisterer mangel på glede (unhappiness). Veien mot opplysning er veien mot å utdype denne opplevelsen av glede. Det neste steget kaller Vasant Swaha joy (fryd?). Denne fryden går dypere

innover og kommer fra et annet sted enn den ytre lykkedefølelsen. Denne tilstanden som her beskrives med ordet fryd er på mange måter en åpner innover mot den virkelige ekstatiske gleden som ligger og venter på at mennesket skal finne den. Vasant Swaha bruker ordet Ananda om tilstanden av den absolutte gledetilstand. Så langt jeg kan forstå rommer denne tilstanden elementer av det vi med norske ord kunne kalle som en velsigende frydefull ekstase.

SEKSUALITET

Et av de store skandaleområdene rundt såkalt opplyste mestere er ryktene og påviselige tilfeller av tvilsom seksuell utfoldelse mellom mestere og deres følgere.

Hvis vi trekker fra sladder, falske rykter og misunnelse, så er det mange nok historier igjen til å bekrefte at dette er noe som stadig forekommer. Vasant Swaha mener dette skyldes at det finnes en god del falske guruer. De hevder å være opplyst, men er enten sjarlataner, eller har tatt feil når det gjelder sin egen tilstand. Vasant Swaha antyder at noen kan være opplyst på det mentale plan, men ikke ha erkjent og integrert den opplyste tilstand i sitt hjerte og essens. Det

Vasant Swaha holder til på Mystic Mountain. Mystic Mountain er i følge deres egen beskrivelse en moderne mysterieskole, som ligger i Hedalen i Valdres. For å finne ut når Vasant holder Satsang, eller hvilke andre tilbud som finnes på Mystic mountain kan du gå inn på: www.mysticmountain.no

Mystic mountain har ellers ti velutstyrte hytter til leie. De har også et fint forsamlingslokale, hvor Satsang og andre fellesarrangementer finner sted. Det er åpent for alle å leie enkelthytter eller hele stedet, når det er ledig. Stedet ligger naturskjønt til, med fjell, skog og en elv like i nærheten. Stedet er nærmeste nabo til Vassfaret, en stor nasjonalpark hvor bl.a. noen av Norges få ville bjørner befinner seg.

kan kanskje sammenlignes med noen som i teorien vet det meste om kjærlighet og som har opplevd nok personlig kjærlighet til å forstå kjærlighetens natur og essens, men som ikke har overgitt seg til denne essensen.

Mennesker med en slik innsikt kan dermed forledes av sine egoer til å tro at de er opplyst, og kan på samme måte få andre til å tro at de er opplyst. Han sier også at siden alt som er trykket ned med nødvendighet må stige opp til overflaten, så vil også enhver form for undertrykt seksualitet stige opp. Og når den gjør det vil den såkalte mester bli forført av sin egen seksualitet og kunne gjøre ting som ikke er spesielt ”opplyste”. En virkelig mester vil aldri misbruke noen på en slik måte, men en mester vil fortsatt kunne ha seksuell utfoldelse. Egoet har intet behov for det, siden egoet er borte. Men akkurat som kroppen kan nyte mat og berøring, vil den også kunne nyte sex.

DEN MOTVILLIGE GURU

En gang antok jeg at guruer ønsket personlig oppmerksomhet og elsket å bli tilbedt og beundret. Nå kan jeg se at dette var å tro at åndelige mestere hadde ett ego på samme måte som oss vanlige dødelige. At de trengte og oppmerksomhet og anerkjennelse. Jeg tror dette stemmer for de som utgir seg for å være opplyste, men ikke er det. Men jeg har

forstått at en sann mester ikke egentlig ønsker å ha noen følgere. Av kjærlighet til selve livets kraft og mennesket er de villige til å stå til disposisjon for å hjelpe søkende sjeler å finne veien til sin egen sanne essens. Vasant Swaha sier at når han endelig hadde funnet roen og ”svaret” etter utallige års vandring og søken, så ville han egentlig ikke gjøre noe annet enn å være i fred og oppleve stillhetens velsignelse og glede. Ordet stillhet er et av Vasants Swahas yndlingsord når han

Noe av det jeg liker med Vasant Swaha er hans forståelse av livet som først og fremst en gledelig og jublende opplevelse. Hvor alle våre sanser er gitt oss slik at vi kan delta i livets fest og nyte eksistensens mirakel fullt og helt.

skal beskrive opplevelsen av glede og frydefull ekstase. Som han sa med et lite smil om munnen. Det lille som måtte ha vært igjen av hans jeg-identitet var slett ikke begeistret over erkjennelsen av at han skulle forlate Himalaya og reise ut i verden og dele sin opplevelse og innsikt med andre. Vi som fortsatt befinner oss her hjemme på berget har i motsetning all mulig grunn til å sette pris på denne bestemmelsen.

Jeg vet ikke om Marcello Haugen var opplyst. Men bortsett fra ham kan jeg ikke komme på noen andre nord-

menn som har blitt opplyst. Det sies å ha vært en munk på Tronfjellet i Trysil en gang i tida, men Vasant Swaha er så vidt meg bekjent den første opplyste mester fra Norge, som bor i Norge. Det er jo flott at vi som enten søker en mester å følge, eller som gjerne vil finne ut mer om fenomenet, nå ikke trenger å reise til India, men kan nøye oss med å dra til Hedalen i Valdres. For Vasant Swaha er ikke anerkjennelse, posisjon eller beundring noe å trakte etter. Men når posisjon og anerkjennelse oppstår fordi man er den man er, så blir posisjon et middel til å kunne gjøre den jobb, man skal gjøre. På spørsmålet om Vasant Swaha har valgt arbeidet, eller om arbeidet har valgt Vasant Swaha synes han definitivt å hele mot det siste. Egentlig ganske naturlig, siden en som har sluppet egoet ikke lengre har noen personlige ønsker og behov. Men det er en glede over å være tilgjengelig for kjærlighet/glede/visdom. Vasant Swaha liker ikke helt å kalle det en jobb. Han bruker et ord som divine play (guddommelig lek/spill) til å beskrive det han holder på med. Dette kommer fra det indiske ordet leela. Og han sier at spillet/leken mellom mester og disippel er den siste leken, før alle illusjoner forsvinner.

SATSANG OG SENSITIVITET

Vasant er ganske tilbakeholden med sin tid og hvilke mennesker han er villig til

å møte. Han mener at hvis folk ønsker å ta del i hans innsikt og det han har å formidle, så kan de komme og delta på hans Satsang. Satsang kommer fra indisk og betyr være sammen i sannhet. Det beskrives som et møte hvor den levende mester sitter sammen med de som er kommet for å oppleve sannheten.

Da jeg var på Satsang med Vasant Swaha satt han i en hvit sofa. De oppmøtte mediterte og sang mantra for å forberede seg til Vasants Swahas ankomst. Han satte seg ned og begynte å snakke om ett tema. Det var også mulighet for å stille spørsmål til Vasant Swaha fra de fremmøtte. Det var for eksempel en kvinne som fortalte at hun ble sint og irritert på de som ikke ville høre på det viktige hun hadde å si. Vasant klukket litt i "skjegget", før han svarte at så lenge hun ble irritert over at andre ikke ville høre, så var ikke hun klar til å fortelle.

For mennesker med litt fobi for sekter og gurudyrkelse kan det virke som Satsang er laget for å tilfredsstille mesterens behov for å bli tilbedt. Langt nærmere sannheten er nok at det er laget for å gi tilhengerne en mulighet til å tilbe. Vasant Swaha selv beskrev seg som et speil. Vasant Swaha gir de en mulighet til å projisere sine lengsler og drømmer, sin kjærlighet og sin egen utilstrekkelighet på ham. Gjennom å reflektere dette, og samtidig sende tilbake den sannhet og essens som for Vasant Swaha er livets og hans eget sanne vesen, vil han kunne hjelpe sine følgere til å fjerne sine illusjoner og til å komme nærmere opplysning og en tilstand av frydefull ekstase. Det er mange som gjerne vil ha selskap med en sann mester. Men denne mesteren har fortsatt et fokuspunkt som er bundet i tid og rom. Det er bare en Vasant Swaha, og hvis han ikke beskyttet seg selv, så ville snart den fysiske form være utslitt. Vasant Swaha sier at hans fysiske form er blitt uhyre sensitiv. Mens essensen av liv og væren i seg selv aldri blir sliten, så blir formen trett. En av grunnene til dette er at han tar inn andres tilstand og konflikter. Vi kunne kanskje kalle Vasant Swahas kropp for et slags barometer, og hvis det utsettes for alt for mye bråkete menneskeenergi, så bli det tappet for kraft. Han trenger derfor tid til

stillhet og til kontakt med naturen, som lader opp den fysiske kroppens batterier.

SANNHETEN OG EN FLOM AV OPPLYSSTE MESTERE.

Jeg har vært litt forundret over at det synes å bli tilsynelatende stadig flere opplyste mestere på kloden. Vasant Swaha mener dette bl.a. kan skyldes at vi i dag er flere mennesker enn noensinne. Han nevner også at i derne kaller tiden vi lever i for Kali Yuga, som direkte oversatt kan kalles "bånn i bøtta". Siden menneskeheten aldri har vært mer forblindet og fanget av sine mentale illusjoner enn i våre dager, så er også behovet for guider og hjelpere størst. En av de tingene som synes å skille Vasant Swaha fra Osho er

Oshos visjon og drøm om å føde en helt ny menneskehet. Vasant Swaha synes å helle mer til forestillingen om at opplysning og innsikt i sannheten og det åndeliges essens ikke er for massene, men for et færre antall søkere, opprørere og andre sjeler som er villige til å sette søken etter sannhet over alt annet. Selv om opplysning er tilgjengelig for alle mener han det er meningsløst å snakke om massene, så lenge det kun er et fåtall individer som viser interesse for og velger Frihet og Opplysning.

Personlig faller det meg naturlig å tro at menneskeheten kollektivt er på vei mot en ny tid hvor sannhet, kjærlighet, glede og visdom vil være essen-

sen av det vi ser på som betydningsfullt i tilværelsen. Kanskje fordi jeg finner det mest inspirerende og behagelig å se på fremtiden med i hvert fall et tynt lag med rosa skimmer i brilleglasset. Dette bringer meg nær konklusjonen på denne artikkelen. En gang mente jeg at minstekravet til opplyste mestere var at de hadde svaret på alt og visste alt om "guds" planer for menneskeheten, livet i andre galakser og dimensjoner o.s.v. I dag opplever jeg at dette med opplysning fungerer på et helt annet plan. Vasant Swaha synes ofte å smile, mens han gir uttrykk for at fremtiden på mange måter er åpen og full av det som enda er ukjent. Jeg spør han for eksempel om han vet om eller har kontakt med nisser, troll, alver, engler eller skapninger fra andre planeter. Hans svar er nei. Men som han sier, det trenger ikke å bety at de ikke finnes. Han har selv hatt sterke møter med devaer i India og gjort astrale reiser. Men han synes det er viktig å ikke stoppe der.

Det viktigste for Vasant Swaha er her og nå. Han sier at han lever i øyeblikket og derfor ikke ser etter noe som er utenfor øyeblikket.

Kanskje det å være opplyst ikke er å vite alt, men er å ha tilgang til den essens og bevissthet som er i og bak alt? Slik at når den opplyste ser etter et svar og søker en innsikt, så vil det svaret og den innsikten alltid komme fra et sted av absolutt sannhet. Men igjen selvfølgelig... siden ord begrenser sannhet, så vil denne sannheten kun bli forstått i den grad mottageren er i stand til å forstå sannheten! Og hvis noen sier at de har forstått sannheten og definerer den og sier at det gjelder alle, så vil mange se en løgn. Dette er noe av oppgaven en mester som vil formidle sannheten til søkende står overfor. Å forklare noe til noen som ikke har opplevd det som skal forklares. Å finne ord som kan romme sannheten og essensen, men som ikke låser sannheten fast slik at den blir til en løgn når den gjentas av andre lepper, eller oppfanges av andre hjerner. Kanskje dette er en av de viktigste grunnene til behovet for en direkte overføring mellom en mester og hans disipler? Det som er sannhet og ord som fører til den riktige vei for en, kan være løgn og føre en annen "galt" av sted.